

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף תוספות

ברשות מוכר לא קנה. דמי.
קרקעש. ב. רדילמא.
מוס' הרל"ט. ג. שאני
נותן לה ואח"כ חזר ואמר
ככני שטר חוב זה
מנושה, לאמל לא אמר
לה ה"ר גיטן ולא הרי את
מותרת לכל אדם. מרדכי סי'
ממב. ד. [ולשם] מה אנו
צריכין לדיבור, מה לנו אם
אינה יודעת. מאירי קדושין
ו ע"א ד"ה אף בגירושין.

פסקי רי"ד

[illegible][illegible]

יְמוּכָר כְּלָתוֹת ר' יוֹחָנָן
לֵה מְקוֹם כְּלָתָהּ כְּגוֹי
יִוְחָנָן יִלְפִי שְׂאִין אֲדָרְבִּי
חִיקָה וְלֹא עַל מְקוֹם כְּ
אוֹ לְתוֹךְ כָּל דְּבָר שֶׁ
לְאִיתוּי מֵאִי לְאִיתוּי
חֹבֵב זֶה אוֹ שִׁמְצָאָתוֹ
הָא גִיטִיךְ יִנְתֵּן בִּידָה
שִׁיאֲמַר לֵה הָא גִיטִיךְ
גִּיטִיךְ מַעַל גְּבִי קִרְקַע
אִימָא שִׁשְׁלַפְתּוּ מֵאֲחָה
דְּעֶרְק לֵה חֲרִצְיָהּ וְ
שִׁשְׁלַפְתּוּ מֵאֲחָדוּרִי קִמְ
דְּבִי רַבִּי רַבִּי שְׁמַעְיָה
וְיַחְזוֹר וְיִתְנֶנּוּ לֵה וְיִאֲמַר
וְהָרִי הוּא גִיטָה אִינּוּ
אַלְעוֹזֵר אוֹמֵר עַד שִׁיטִּי
דְּאִי אִיתְמַר בְּחֶךְ קָמִי
נָתַן בִּידָה וְהָיָא יִשְׁנָה
אַלְעוֹזֵר וְאִי אִיתְמַר בְּרֵה
לֵיה רַבִּי צְרִיכָא אֲמַר
גַּם נִיעוֹר אִינּוּ גַם דְּרֵה
הָרִי זֶה גַּם אֲמַאי ר' רַבִּי
שְׁאִנִי וְהָא אֲמַר וְ
(ב) וְהִלַּכְתָּ בַּכְּפוֹת
לֵה מְגוֹרֶשֶׁת קְרוֹב לוֹ
לִכֹּן לַעֲנִין קְדוּשִׁין וְ
לוֹ קְרוֹב לְמִלּוּה זִכְרָה
שְׁנֵיהֶם יִחְלֻקוּ: גַּם
אַרְבַּע אֲמוֹת שְׁלָה זֶה
מִחְצָה עַל מִחְצָה אֲמַר
בְּאַרְבַּע אֲמוֹת יִלְיָחִיזוּ
וְהָא אִי אֲפָשֵׁר לְצַמְצַם

ויהוה ונשם אינו טע עד שיאמר לה היה זה גיטן כהן ברה ויהי ישנה ונתמורה קוראה ויאמר לה היה זה גיטן: אז שמכאן מאחוריו וכי אמר לה ברה ויהי אמר מאי היה גיטן שלי גיטן שלי גיטן שלי קרקע אל אמר כהן בדעיתן כהן ברה וליכא והכא נמי אל איהו היוב ויהוה אל הענין כהן ברה וליכא אל צריא דעייא לה חדישי ושלמתי ועיקמת מתניו שעיקם כיבא ברה כנסי ש"ח אז שלמתי מאחוריו קוראה ויהי היא נסי גיטן אז טע עד שיאמר לה כן אלעוד אמר אינו טע עד שישלנו ממנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הגיטן וקדיל ויהי אל ההירשה בדבר ואולי היה מודיע לעינים קודם דכל שטעם גירושין היה ונתנו לה גיטן לעדים) אלא אמר לה עפשי היה זה גיטן כן כשתני ברה ויהי ישנה שי כאן נתנו לה ואמר לה היה זה גיטן ומפני זה עשה התנא זה מסיבוכא אמר לה כנסי שט"ח זה ולא שנה שני ותננו ביה שני ומשמטורו ו"ז טע נעור ומשמטורו אינו טע דהיה לה חצר המשתמרת א"ת אק הלכתא כבדת: **מנ"י** היה עומדת ברה וירוק לה קרוב לה מצרם קרוב לו היה חייב מחצה על מחצה שניה וילוקו היתה עומדת על ראש הגג ורוקן לה כיון שהגג

הזורק פרק שמיני גיטין

שם לווי. כולוהו פיסקל מיקרו ואי הוי להאי שם נלצמו הוה ליה אכל במטה שלה. אע"פ שבמזרח ביתו מגורש וקא סלקא דעמין טעמא משום דקסבר כליו של לוקא בדרשות מוכר קונה חפץ להנחמן לתוכו לבעליו ופלוגמא היא ב"ב" (פסא) דגבזה י'. דהוי רשומא

שם לוווי אבל אית ליה שם לוווי אע"ג דלא
גבובה עשרה ואע"ג דלא הוי ארבע אמות:
אפילו הוא עמה במטה כו': אמר רבא אלא
שנו אלא במטה שלו אבל במטה שלה
מגורשת תניא נמי הכי רבי אליעזר אומר
במטה שלו אינה מגורשת במטה שלה
מגורשת ובמטה שלה מגורשת כליו של
לוקח ברשות מוכר הוא שמעת מינה ^בכליו
של לוקח ברשות מוכר קנה לוקח לא צריכא
דגבובה עשרה והאיכא מקום כרעי אמקום
כרעי לא קפדי אינשי: לתוך חיקה או לתוך
קלתה מגורשת: אמאי ^בכליו של לוקח ברשות
מוכר הוא ^אאמר רב יהודה אמר שמואל כגון
שהיתה קלתה תלויה בה וכן אמר ר' אלעזר
אמר רבי אושעיא כגון שהיתה קלתה תלויה
בה ור' שמעון בן לקיש אמר קשורה אע"פ
שאינה תלויה רב אדא בר אהבה אמר כגון
שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה רב
משרשיא בר רב דימי אמר כגון שהיה בעלה
דמוכר קלתות ר' יוחנן אמר מקום חיקה קנוי
לה מקום קלתה קנוי לה אמר רבא מ"ט דר'
יוחנן ילפי שאין אדם מקפיד לא על מקום

אמקום ברעי לא קפדי אינשי. לכל הפחות צאשמו וכן צאירי המטה: **בגוץ** שקללתה תצויה בה. וא"ת ומיפשוט איפכא? מדמתרי כל הני אמוראי וצמוכר את הספינה (ב"ב דף פה: פה) רוצה לפשוט מדברי אמוראי ואינו יכול יש לומר דהכא לכווליהו מספקא

שם לווי אע"ג דלא
 אהוי ארבע אמות:
 כו': אמר רבא אלא
 אבל במטה שלה
 רבי אליעזר אומר
 וורשת במטה שלה
 מגורשת כליו של
 שמעת מינה ⁽⁶⁾ כליו
 קנה לוקח לא צריכא
 מקום ברעי אמקום
 לתוך חיקה או לתוך
 כליו של לוקח ברשות
 דהא אמר שמואל כגון
 ה וכן אמר ר' אלעזר
 שהיתה קלתה תלויה
 אמר קשורה אע"פ
 בר אהבה אמר כגון
 לה בין ירכותיה רב
 אמר כגון שהיה בעלה
 אמר מקום חיקה קנוי
 אמר רבא מ"ט דר'
 ה הדין מילתא דהא

ואת תניא נמי הכי זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה
 וא כקלתה הרי זו מגורשת כל דבר שהוא כקלתה
 סקא דאכלה בה תמרי: **מתני'** האמר לה כנסי שמר
 גחוריו קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה
 גיטא ישנה ניעורה קוראה והרי הוא גיטה אינו גט עד
גמ' כי אמר לה הא גיטיך מאי הוי הוה ליה טלי
 אמר רבא טיטלי גיטיך מעל גבי קרקע לא אמר כלום
 ו שלפתו נמי הא בעינא ונתן בידה ויליכא לא צריכא
 לפתיה תניא נמי הכי אמר לה כנסי שמר חוב זה או
 תו והרי הוא גיטה אינו גט עד שיאמר לה הא גיטיך
 בן אלעזר אומר לעולם אינו גט עד שימלנו הימנה
 לה הא גיטיך נתנו בידה והיא ישנה ניעורה וקוראה
 גט עד שיאמר לה הא גיטיך דברי רבי רבי שמעון בן
 הימנה ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הא גיטיך וצריכא
 לא בההיא קאמר רבי משום דבת איגרושי היא אבל
 לאו בת איגרושי היא אימא מודי ליה לרבי שמעון בן
 רבא קאמר ר' שמעון בן אלעזר אבל בהך אימא מודי
 רבא כתב לה גט ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתה ה"ז
 א ליה חצר המשתמרת שלא לדעתה ישן ומשמרתו
 מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה וכי תימא ישן
 א כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה
מתני' ^(א)היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה קרוב
 גנה מגורשת מחצה על מחצה מגורשת ואינה מגורשת
 לענין החוב אמר לו בעל חובו זרוק לי חובי וזרקו
^(א)המלוה קרוב ללוה הלוח חייב מחצה על מחצה
 היכי דמי קרוב לה והיכי דמי קרוב לו אמר רב
 קרוב לה ארבע אמות שלו והו קרוב לו היכי דמי
 ר' שמואל בר רב יצחק כגון שהיו שניהן עומדין
 ו מינייהו קדים וכי תימא דאתו תרווייהו בהדי הדדי
 אלא אמר רב כהנא הכא בח' אמות מצומצמות עסקין

דכי אמור רצון חצרו של אדם קונו לו, לאו בחצר מהלכת אמור, דשאי מק
ייעיד, ורבה גופיה אמרה דלא קיי בשנים אמוחין (לעיל ברא). כל שאילו מוהלך לא קנה. כלום
יחלחל הוא ואינו קונה בתורת חצר (בר"ם טו). בכפרות. כגון שהעדר כפות שאינו ראו
דאינו ראו להלך (לעיל ברא).

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

זו א ב ג מיי פ"ה
מהלכות גירושין הל'
ח סמג עשין נ טוש"ע
זה"ע סימן קלט סעי' י:
ד [מיי] פ"ד מהל' מכירה
הל"א טוש"ע חו"מ סי' ר
[ס"ד]

מִזֶּה מִי פֶּה"א שֶׁ הִלְכָּה
 ט סִמְג שֶׁ טוֹשׁ"ע
 אֶה"ע סִימֵן קִלּוֹ סַעִיף א'
 וְסִימֵן קִלְחָ סַעִיף ד':
 י"ז ו מִי" שֶׁ סִמְג שֶׁ
 טוֹשׁ"ע שֶׁ סִימֵן קִלְחָ
 סַעִיף ג':
 י"ח ז ה ט מִי" שֶׁ הִלְי'
 יב טוֹשׁ"ע שֶׁ סַעִיף
 א':

יְהוָה יִמְיֵי פִּי שֶׁהַ שֵׁם ה' הוּא
סִמְגָה שֶׁהַ טוֹשֵׁעַ
אֵהָ"ע סִימָן קֵלֶט סַעִיף טו
וְסַעִיף הוּא :

כ ב כ טוֹשׁ״ע שֶׁס סַעֲיָן יג:
כא ל מ״י פ״ד מַהֲלִי
 אִישׁוֹת הִלְכָּה כב
 סַמָּג עֲשִׂין מַח טוֹשׁ״ע
 אֲהֵ״ע סִימָן ל סַעֲיָן ה:
כב מ מ״י פִּטְ״ן מַהֲלִי
 מַלּוּה וְלוֹה הִלְכָּה א
 סַמָּג עֲשִׂין לֹד טוֹשׁ״ע ח״מ
 סִימָן הֵכ סַעֲיָן א:

בג נ מיי פ"ה מהל'
גירושין הלכה יג
סמג עשין נ טוש"ע אה"ע
סימן קלט סעיף יד ועיין
במ"מ ובכ"מ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' והלכתא זכפות.
נ"ז ע"י לעיל זפ' שני זדף
כא. :

לעזי רעז"י

טשק"א. שק.

מוסף רש"י

כליו של לוקה ברשות
מכור. כנון שנקא וקנו
לוקה מזה של לוקה א'
מדד נמזה שלו ושכס'
לכלי של לוקה והיטע'
נמזה, הוא, קנה לוקה.
אלונו כנון לוקה רמזו'
לוקה (ב' עה). שדחה
נמזה תלויה ב'ה. ואינו
נמזה בקרקע ולכן וקנו
ה' קתה דמזי נמזה
שקונה בכל מקום, מזה
ה' כינו קנה לוקה וזה
(ש' ב' עה). אל על
מקום חיקה. שכמרה
נמזה על הקרקע (ש').
נמזי גיטמ מעל ב'ה
קרקע אל אמן כל'ה.
נמזינ וקנו (ש' ע' ב' ד)
ישן נמזמורתו רזה רזה
ג'ה. ד'ה' אל על
ה' השממרת לעתה על
ד'ה (ש' ע' ד). נמזר
אינו ג'ה. ד'ה' אל על
ה' השממרת לעתה העז'
עמנו ואלע דומה לעז'
נמזר, אל תממרת מזה
נמזר דסחם אל תממרת
ה' העלעלע נמזר (ש').
קנינ וקנו וקנו (ש').
ווצר מהלכה אל קנה.
ה' קנו נמזמרת נלוס
לזלו רזה רזה נמזמרת
(ב' ע' ב' ד). מזה מלכ'
ע' שמעין דמקי, רזה
תממרת מזה מלכ' ד'ה',
ג'ה וקנינו תממרת,
אל על וקנו תממרת.

הוא נתן בידה (ה) והיא ישנה
גודגודא דלא בעינן דעת
חלה לשם פקדון נתניה זו
לשם לחזור ולתאוה לשם
אמני הממון וכל שאנו
ק"ל לי חובי ורקול לו קרוב
או נמחק הרי זו מגורשת